

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ
АККОНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЕРЛІНУ

МАТЕРІАЛИ

**ТРЕТЬОГО НАУКОВОГО СИМПОЗИУМУ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

*«Громадське здоров'я в глобальному та регіональному просторі –
виклики в умовах пандемії COVID-19 та перспективи розвитку»*

**22-24 вересня 2021 року
м. Тернопіль**

Тернопіль
ТНМУ
«Укрмедкнига»
2021

УДК 614.2:351.77(063) + 616.98:578.834.1(063)

Г 86

Відповідальні за випуск: завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я ТНМУ імені І. Я. Горбачевського МОЗ України проф. Сатурська Г.С.

та доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я ТНМУ імені І. Я. Горбачевського МОЗ України Слободян Н.О.

Громадське здоров'я в глобальному та регіональному просторі – виклики в умовах пандемії COVID-19 та перспективи розвитку: матеріали Третього міжнар. укр.-нім. симп. з громад. здоров'я, 22–24 верес. 2021 р. – Тернопіль : ТНМУ, 2021. – 64 с.

Відповідальність за представлені результати досліджень несуть автори тез.

уточнення основних патогенетичних механізмів, стратифікації ризиків та розробки комплексних програм раннього реабілітаційне втручання.

Короленко В.В., Грузева Т.С., Іншакова Г.В.

РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАХВОРЮВАНОСТІ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ НА СИФІЛІС В ДИНАМІЦІ ДЕСЯТИРІЧНОГО ПЕРІОДУ

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Київ, Україна

Вступ. Сучасні світові та європейські тренди свідчать про стійке скорочення захворюваності населення на венеричні хвороби, зокрема на сифіліс та гонорею, впродовж останніх десятиліть. Такі ж тенденції до зменшення рівнів венеричної захворюваності спостерігаються в Україні. Проте, позитивні зрушення на окремих територіях, в окремих групах населення мали різну виразність через низку причин соціально-економічного, медико-організаційного характеру, що потребує дослідження епідеміологічних особливостей вказаних процесів тощо.

Основна частина. Аналіз захворюваності населення України на венеричні захворювання у регіональному аспекті впродовж 2009-2019 рр. виявив суттєві відмінності як в рівнях показників, так і в швидкості їх змін, що потребує поглибленого вивчення ситуації та визначення провідних чинників впливу.

У 2009 р. рівень захворюваності населення України на сифіліс становив 20,0 випадків на 100 тис. При цьому в Одеській області він досягнув 37,9 випадку, а в Житомирській - 34,4 випадку на 100 тис., що перевищило середній в країні рівень в 1,7-1,9 разу. Водночас, невисокі показники захворюваності на сифіліс було зареєстровано в областях Західного регіону, зокрема Львівській та Закарпатській, де вони становили 12,9-14,1 випадку на 100 тис. і були нижчими від середніх в країні на 29,9-35,5%.

Впродовж десятилітнього періоду відбулося зменшення рівнів захворюваності населення на сифіліс в цілому на 70,5%, або в 1,7 разу. Як і в попередні роки, у 2019 р. високі показники частоти нових випадків захворювань виявлялися в Одеській області (8,2 випадку на 100 тис.), надзвичайно високі рівні було зареєстровано у м. Києві (16,4), у Кіровоградській та Запорізькій областях, де вони досягли 13,1-9,4 випадку на 100 тис. Проте в низці областей Західного і Центрального регіону спостерігалися невисокі рівні захворюваності.

З огляду на регіональні особливості та тенденції захворюваності населення України на сифіліс значний інтерес становить дослідження профілактичної роботи з їх попередження та раннього виявлення для ефективного лікування. Аналіз результатів профілактичних обстежень населення засвідчив, що 68,6% первинних захворювань на сифіліс виявляється у ході профілактичної діяльності, що складає дві третини усіх випадків. Це показує, що третина захворювань на сифіліс не виявляється в процесі профілактичної роботи. Особливу тривогу викликають низькі показники

виявлення захворювань на сифіліс у Луганській області, де вони становлять лише 12,5%, у м. Києві, де досягають лише 23,1%. Разом з тим, у Черкаській області практично усі випадки нових захворювань на сифіліс виявляються профілактично (93,3%), переважна більшість – у Закарпатській, Запорізькій, Волинській, Одеській областях (87,2-88,9%).

Принципово важливим є виявлення випадків пізнього сифілісу при здійсненні профілактичних обстежень. В даному контексті прикладом є 8 областей України, де досягнуто 100,0% виявлення захворювань. Водночас, лише шоста частина випадків пізнього сифілісу виявляється при профілактичних обстеженнях у Закарпатській області, третина – у Кіровоградській, половина – у низці областей Центрального регіону України, у т. ч. Житомирській, Київській, Черкаській.

Про ефективність лікувально-профілактичної роботи свідчать показники питомої ваги осіб, яким проведено лікування, з числа обстежених контактних. Загальноукраїнський показник лікування контактних осіб з хворими на сифіліс у 2019 р. становив 16,7%. Надзвичайно низькі показники спостерігалися у Вінницькій та Миколаївській областях, де показники склали 1,8-2,4%. Менше половини контактних осіб було охоплено лікуванням у Миколаївській, Тернопільській, Луганській областях. Виявлені особливості захворюваності на сифіліс та результатів профілактичної роботи вказують на необхідність інтенсифікації попередження захворювань та поліпшення лікувально-діагностичного процесу.

Висновки. Попри загальну тенденцію до зниження захворюваності населення на сифіліс, на окремих адміністративних територіях спостерігаються високі рівні первинних захворювань, невисокі показники ефективності профілактичної роботи щодо виявлення захворювань при профілактичних обстеженнях, особливо пізніх форм, проведення лікування контактним особам тощо. Регіональні особливості захворюваності населення України на сифіліс є важливим підґрунтям для оцінки профілактичної роботи органів і закладів охорони здоров'я та основою для розробки заходів з її оптимізації.

Іванюк А.В.¹, Орлова Н.М.²

ОСОБЛИВОСТІ ПОШИРЕНOSTІ ХВОРОБ СИСТЕМИ КРОВООБИГУ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

¹Київська обласна клінічна лікарня м. Київ, Україна

²Вінницький Національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, м. Вінниця, Україна

Вступ Київська область відноситься до територій України, які мають найвищі рівні передчасної смертності від хвороб системи кровообігу (ХСК), що обумовлює особливу медико-соціальну вагомість ХСК у даному регіоні.

Основна частина. Статистичний аналіз захворюваності здійснений на підставі даних Київського обласного центру медичної статистики за 2010-2019 рр. Встановлено, що у Київській області на ХСК страждає понад мільйон жителів. У 2019 р. ХСК склали 37,7% серед усіх захворювань зареєстрованих